

FÖRSAMLINGSORDNING^I

för Baptistförsamlingen Korskyrkan i Uppsala

1. Vad församlingen är	2
2. Församlingens liv	3
2.1 Församlingens liv är gemenskap	3
2.2 Församlingens liv är vittnesbörd	3
2.3 Församlingens liv är tjänande	4
2.4 Församlingens liv i nya former	4
2.5 Församlingens liv formar en levande gudstjänst	5
2.6 Församlingens liv formar ett gott förvaltarskap	6
2.7 Församlingens liv formar efterföljelse till Kristus	6
3. Församlingens uppdrag	6
3.1 Att vara mission	6
3.2 Att arbeta diakonalt	7
3.3 Att föregripa Guds framtid	8
3.4 Att verka för Kristi kyrkas synliga enhet	8
4. Församlingens kraftkällor	9
4.1 Guds ord	9
4.2 Dopet	10
4.3 Nattvarden	10
4.4 Den heliga Andens verk och gåvor	10
4.5 Förlåtelsen	11
5. Församlingstillhörighet	11
5.1 Vägen till medlemskap	11
5.2 Medlemskapsärenden	12
5.3 Medlemsomsorg	12
5.4 Upphörande av medlemskap	13
6. Församlingens organisation	13
6.1 Organisationsstruktur	13
6.2 Ledarskap	13
6.3 Församlingsanställda	15
7. Ändring i församlingsordningen	15

Församlingens styrande dokument utgörs av denna församlingsordning tillsammans med församlingens stadgar.

1. Vad församlingen är

Baptistförsamlingen Korskyrkan i Uppsala är en kristen församling som har sina historiska rötter i baptismen och svensk väckelserörelse. Vi betonar Bibelns auktoritet, Kristi försoning, omvändelse, lärjungaskap, Andens gemenskap, utrustning och gåvor samt evangelisation och mission.

Den grundläggande identiteten som kristen församling har vi gemensamt med den världsvida kyrkan genom att vi bekänner Jesus Kristus som Herre och Frälsare i enlighet med den apostoliska trosbekännelsen:

Vi tror på Gud Fader allsmäktig, himmelens och jordens skapare.

Vi tror ock på Jesus Kristus, hans enfödde Son, vår Herre, vilken är avlad av den Helige Ande, född av jungfrun Maria, pinad under Pontius Pilatus, korsfäst, död och begravnen, nederstigen till dödsriket, på tredje dagen uppstånden igen ifrån de döda, uppstigen till himmelen, sittande på allsmäktig Gud Faders högra sida, därifrån igenkommande till att döma levande och döda.

Vi tror ock på den helige Ande, en helig, allmännelig kyrka, de heligas samfund, syndernas förlåtelse, de dödas uppståndelse och ett evigt liv.

Enligt Bibeln är den kristna enheten ett kännemärke för församlingen. Därför är vi angelägna om att gestalta och bevara den och därigenom motverka alla tendenser till splittring. Till sin natur är församlingen en gemenskap samlad kring Jesus Kristus som Herre och Frälsare (Matt 18:20). Vår gemenskap består i apostlarnas undervisning och den inbördes hjälpen, i brödbrytandet och i bönerna (Apg 2:42) och i evangelisation (Apg 2:47). Församlingen utgörs av alla som bejakat Guds kallelse till tro, dop och lärjungaskap och därmed tillhör Kristus (Gal 3:26–29).

Församlingen är Jesus Kristus synliggjord och förkroppsligad i världen. En av de mest betydelsefulla bilderna för detta är Kristi kropp (Rom 12, 1 Kor 12, Ef 1:22–23). I sin existens är församlingen ett synligt tecken på Guds rike och i sin funktion i världen ett redskap för detta. Församlingen har alltså en dubbel sändning, nämligen att vara (existens) och att göra (funktion). Den helige Ande är stödet för båda dessa.

Jesu Kristi församling finns i världen och är till för världen. Till församlingens väsen hör att den ständigt rör sig utåt till hela den värld Gud skapat. Församlingen är ur teologisk synpunkt i första hand en organism, men den är också både ur sociologisk och teologisk synvinkel en

FÖRSAMLINGSORDNING

för Baptistförsamlingen Korskyrkan i Uppsala

organisation. Församlingens yttre strukturer är inte låsta till bestämda historiska och sociologiska mönster utan bör ständigt prövas.

2. Församlingens liv

Församlingen har många olika livsformer i världen, men alla är de vittnesbörd om Guds liv och gärningar. Sedan fornkyrkans tid har detta liv beskrivits med hjälp av tre bibliska begrepp: gemenskap, vittnesbörd och tjänande. Församlingens liv kommer också till uttryck i gudstjänsten och i gemensamma praktiker kring exempelvis ekonomi och moral. De konkreta uttrycken för allt detta varierar och betonas olika över tid och rum, eftersom det är ett andligt liv som pulserar och har skiftande yttre förutsättningar.

2.1 Församlingens liv är gemenskap

Ett kristet liv innebär ett liv i överlåtelse till Kristus och till hans församling. Vägleda av Guds ord bär församlingens medlemmar varandras bördor, har ett förlåtande sinne, ber för varandra och söker tillsammans andlig mognad. Med församlingsgemenskap avses dels faktisk delaktighet i samma frälsning genom dop och nattvard, dels byggande av nära relationer mellan människor i församlingen. Denna gemenskap fördjupas och vidgas genom ett aktivt deltagande i samlingar och en ömsesidig omsorg om varandra.¹¹

För att möjliggöra olika aspekter av gemenskap är församlingens liv organiserat både utifrån den stora och lilla gruppen, både i offentlig verksamhet och i vardagsgemenskap i hemgrupper. Församlingens liv som gemenskap behöver ledare som ser helheten, kan bygga relationer och leda en grupp.

Församlingens gemenskap praktiserar full jämlikhet mellan män och kvinnor. Det betyder bland annat att kvinnor och män har på lika villkor tillträde till alla former av ledartjänster i församlingen och att kvinnors och mäns erfarenheter medvetet tas tillvara i församlingens liv och uppdrag. Detta är inte bara en lämplighetsfråga i samhället utan tillhör enligt apostolisk undervisning frälsningens fullhet (Gal 3:26–29).

2.2 Församlingens liv är vittnesbörd

Församlingen har ansvar för att föra evangeliet till jordens alla delar (Apg 1:1–8) och bära vittnesbörd i vardagslivet (1 Petr 2:11, 3:13). Olika former av vittnesbörd är en fundamental del av församlingens totala liv. Drivkraften till vittnesbördet ligger i påskens händelser: Jesus lever och han sänder sina lärjungar att vittna om sin seger (Joh 20:20–21). Därför tillhör

FÖRSAMLINGSORDNING för Baptistförsamlingen Korskyrkan i Uppsala

mission och evangelisation församlingens innersta väsen.

Kyrkans historia innehåller berättelser om många vittnen som för beaktelsens skull fått ge sina egna liv. Dessa martyrer, likväl martyrer som idag förföljs för sin tro, inspirerar församlingen till ett troget vittnesbörd (Hebr 12:1–4).

2.3 Församlingens liv är tjänande

Fullheten i kristet liv består i ödmjukt tjänande för andra. Församlingen lever i världen för att tjäna. Därför ligger det avgörande kriteriet vid utvärdering av församlingen i tjänsten.

Kristus har gett tjänstens nåd till varje troende (Ef 4:7). Alla medlemmar har en tjänst och alla har också en nådegåva att utföra den. Varje kristen ska därför ge sitt bidrag till det gemensamma bästa (1 Petr 4:10). Anden fördelar gåvorna utifrån sin frihet (1 Kor 12:4), men vår del i detta är att upptäcka gåvan och utöva vår tjänst till ära för Kristus (Ef 4:8) och till församlingens uppbyggelse (Ef 4:12).

Församlingens tjänst innefattar också ett ansvar för kärlekens gärningar i världen. I Kristi efterföljelse måste församlingen älska sin nästa (Luk 12:25–37) och ta ansvar för den skapelse hon fått att förvalta. Även aposteln Jakob betonar den praktiska kristendomen genom sin definition av religion (Jak 1:27) och kritiserar skarpt de rikas självupptagenhet (Jak 2:1–11). Församlingens sociala omsorg innefattar också profetisk kritik av all orättvisa (Jes 1:17). I ett överflödssamhälle bör trohet mot Kristus innebära en prövning av den egna livsstilen. Genom evangeliets kraft tror församlingen på befrielse från såväl girighet och själviskhet som från utstötthet och hopplöshet. Genom att den enes överflöd avhjälpas den andres brist strävar församlingen efter att nå en jämvikt (2 Kor 8:13–15).

2.4 Församlingens liv i nya former

I varje tid är det en utmaning för församlingen att ha öppenhet och känslighet för att kunna identifiera nya områden som Gud kallar oss in i genom sin Ande. Det är också angeläget att vara lyhörd för olika initiativ från enskilda eller grupper i församlingen, för att på fler sätt vara med och forma församlingen inför framtiden. Vi vill som församling ge stöd åt enskilda och grupper av människor i deras kallelse att gå in i och uttrycka nya former för tro och liv. Det kan exempelvis handla om församlingsplantering, nätverksbyggande med andra kristna, nya boende- eller gemenskapsformer och gudstjänstfirande både i kyrkan och i hemmen. Vi vill också om möjligt avsätta resurser för detta så länge det inte står i motsats till vad som uttrycks i församlingens vision och riktning. Vi har en önskan att alla som tar initiativ och

FÖRSAMLINGSORDNING

för Baptistförsamlingen Korskyrkan i Uppsala

engagerar sig ska känna sig inkluderade i församlingens liv.

2.5 Församlingens liv formar en levande gudstjänst

Gudstjänst är ett möte mellan Gud och människor, där var och en är delaktig i ett andligt skeende. Återkommande moment i gudstjänsten är bibelläsning, predikan, nattvard, bekännelse, bön, lovsång och insamling av frivilliga gåvor. I gudstjänsten möter församlingen Guds tilltal, hör hans kallelse, lär känna hans vilja och får svara ja på hans kallelse. Den helige Ande verkar i gudstjänsten både genom frihet och ordning.

Utöver dessa återkommande moment finns också vissa särskilda gudstjänsthandlingar. Där står församlingens pastorer till förfogande.

2.5.1 Vigselgudstjänst

Äktenskapet mellan en (1) kvinna och en (1) man är instiftat av Gud. Ett kristet äktenskap tillhör både skapelseordningen och Guds frälsningsordning (Ef 5:21–33). Äktenskapet konstitueras i detta sammanhang genom kärlek, vigselgudstjänst och samlevnad. Äktenskapet är därför inte bara en enskild angelägenhet utan ingår i församlingens gemensamma liv och omsorg. Församlingen värnar om äktenskapet och stöder denna levnadsform.

Det samfund som församlingen samarbetar med, Evangeliska Frikyrkan, har valt att inte ha den juridiska behörigheten att förrätta vigsel. Därför behöver den juridiska vigseln ske innan vigselgudstjänsten för att bli giltig i vårt samhälle.

2.5.2 Barnvälsignelse

Föräldrar bereds möjlighet att bära fram sina barn i församlingens gemenskap för att ta emot Guds välsignelse och tacka för Guds gåvor (Mark 10:13–16). I barnvälsignelsen uttrycker församlingen sin övertygelse att barnen tillhör församlingen. Barnvälsignelsen syftar till att barnen ska växa upp i församlingens gemenskap och finna vägen till en personlig tro, bekräfta denna tro och låta döpa sig. Akten är ett uttryck för församlingens omsorg om barnen och familjerna.

2.5.3 Begravningsgudstjänst

I begravningsgudstjänsten uttrycker församlingen sin tro på att liv och död vilar i Guds händer (Joh 11:25, Luk 20:38). Den är ett tillfälle att beakta skapelsens begränsning och dödens allvar, uttrycka sin sorg och saknad samt säga farväl. Begravningsgudstjänsten är också en förkunnelse om församlingens tro på uppståndelsen.

2.6 Församlingens liv formar ett gott förvaltarskap

Bibeln säger och kristen tro bekänner att allt ytterst tillhör Gud (Kol 1:16–17). Detta innebär att allt vi har är Guds gåvor som ska förvaltas inför honom. I församlingen får vi hjälp att söka Guds vilja i förvaltandet av vår tid, våra relationer och resurser för att uppmuntra en generös livsstil.

Frivilligt givandet till församlingen är ett uttryck för förvaltarskap. Bibelns gammaltestamentliga modell med tiondegivandet är en god princip (Mal 3:10), samtidigt som nya testamentets undervisning inte sätter gränsen där för givandet (2 Kor 9:6–8). Ett gott förvaltarskap är i Bibeln ett uttryck för och en bekännelse att allt tillhör Herren.

2.7 Församlingens liv formar efterföljelse till Kristus

Livet i församlingen får alltid moraliska konsekvenser. När Kristus är Herre i en människas liv påverkas tankar och handlingar av honom, hans sinne och kärlek. Då utmanas kristna att ständigt överge oförsonlighet, avund, bitterhet, högmod, girighet och de handlingar som är uttryck för detta, exempelvis förtal, intriger, misstänksamhet, strider och ett egoistiskt levnadssätt. I stället odlar de kristna med Andens hjälp, kärlek, tålamod, vänlighet, godhet och trofasthet. Detta tar sig uttryck i förståelse, generositet, öppenhet, uthållighet, ärlighet, uppriktighet och vänskap (Gal. 5:16–25).

Församlingens liv bygger på den personliga Kristus-efterföljelsen. Varje medlem är kallad att vara en lärjunge till Jesus och gå i hans fotspår i världen (Matt 16:24).

3. Församlingens uppdrag

Församlingens funktion i världen är att vara ett redskap för Gud och hans frälsningsverk. Detta uppdrag omfattar en rad verksamheter som utgör delar av en helhet.

3.1 Att vara mission

Församlingens uppdrag är att göra Jesus Kristus känd och mottagen som Herre och Frälsare (Matt 28:18–20). I den helige Andens kraft bär församlingen därför på olika sätt vittnesbörd om Faderns frälsningsverk genom sin Son. Församlingen vill hjälpa människor att omvända sig och genom dopet bli en del av Guds folks gemenskap, som bekänner och tillber den treenige Guden. På alla platser där denna sanna tillbedjan inte finns blir vi utmanade till evangelisation och mission. Missionsfält finns alltså både mycket nära och på annat håll.

FÖRSAMLINGSORDNING för Baptistförsamlingen Korskyrkan i Uppsala

Kristen mission ingår i Faderns sändning av sin Son, och Sonens sändning av Anden, som utrustar lärjungarna att gå med hela evangeliet till hela världen (Apg 1:8). Modellen för en dynamisk mission finns därför i Jesu liv och verksamhet (Joh 17:18, 20:21, Fil 2:5–11). Därför är församlingen kallad att såväl vara mission som att missionera. Församlingen är inte ett mål i sig själv. Den är ett uttryck för och ett redskap för Guds rike. Till dess väsen hör att vara sänd och att sända ut. All mission ska därför vara förankrad i församlingen och innebära att församlingar planteras och byggs. All mission syftar till att förverkliga Guds vilja på jorden.

Utifrån den gudomliga sändningsprocessen i världen innebär mission i praktiken att gå över gränser – geografiska, kulturella, sociala och religiösa – för att i nya sammanhang ge vidare det apostoliska vittnesbördet om Jesus Kristus bland dem som inte tror (Rom 10:13ff). Vittnesbörd och diakoni är olika aspekter av missionsuppdraget som hör samman och kompletterar varandra. Mission betyder också ett ömsesidigt utbyte mellan församlingar och kyrkosamfund så väl i Sverige som i andra länder. På olika sätt utgör mission ett brobyggande mellan församlingen och världen. En missionerande församling blir ett tecken på enhet och försoning i en splittrad värld.

Församlingen vill motivera och skapa förutsättningar för ett personligt missionsengagemang bland sina medlemmar. Det kan exempelvis gälla förbön, ekonomiskt och praktiskt stöd samt missionärstjänst nationellt eller internationellt.

3.2 Att arbeta diakonalt

Med respekt för varje enskild människa – oavsett etnicitet, funktionsvariation, kön, politisk åsikt, religion, sexuell läggning, ställning eller ålder – är det församlingens och den kristnes ansvar att möta människor i deras utsatthet genom barmhärtighet och solidaritet. Denna diakonala grundhållning har sin främsta förebild i Jesus Kristus. Han både undervisar om och visar medmänsklig omsorg (Matt 25:31–46, Joh. 13:12–15).

Utifrån lokala behov och församlingens förutsättningar uttrycks också diakonin genom en planerad och strukturerad verksamhet. Det kan vara arbete bland exempelvis missbrukare, psykiskt sjuka och deras anhöriga, integrationsarbete bland invandrare, flyktingar och de med funktionsvariation, sorge- och anhöriggrupper, arbete tillsammans med arbetslösa, besöksgrupper inom kriminalvård, äldreomsorg. Ofta är det både önskvärt och nödvändigt att församlingar och samhälle utför det diakonala arbetet tillsammans.

Det diakonala arbetet kännetecknas framför allt av barmhärtighetens och solidaritetens

FÖRSAMLINGSORDNING för Baptistförsamlingen Korskyrkan i Uppsala

gärningar, men diakonin är till sin karaktär också själavårdande och pedagogisk. Diakoni är inte enbart omsorg uttryckt i möten människor emellan. Diakonin har också en profetisk funktion: ett enträget arbete för mänskliga rättigheter, fred och försoning, jämställdhet, demokrati och hushållning av jordens resurser.

3.3 Att föregripa Guds framtid

Församlingen är inte likställd med Guds rike. Med Kristus har Guds rike redan kommit, även om dess fullkomning sker vid hans återkomst. Guds makt upprättas dock redan nu i dem som förts in i Sonens rike (Kol 1:13). Församlingen kan då bli ett vittnesbörd om och ett redskap för Guds rike, när de kristna i lydnad följer Guds vilja. Denna tjänst är en föraning av Guds rike i världen. Allt liv i församlingen ska föras in under Guds vilja.

Församlingen är alltså den form som Guds rike tagit just nu, men som sådan är den en ofullständig manifestation av Guds framtid. Vissheten om att gudsrikets fullhet kommer, gör att vi också kan härda ut med bristerna.

Församlingens längtan efter Jesu återkomst präglar hennes närvaro i världen. Hon bär hopp om nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor (2 Petr 3:11–13) och hon bär Anden som en försäkran om frälsningens fullbordan (Ef 1:13–14). Detta levande hopp kommer till uttryck på olika sätt, till exempel i undervisning och förkunnelse, i tecken och under, i kamp för rätt och rättvisa, i solidaritet med små och svaga, i trohet mot Gudsrikets etik och i en glädjefylld väntan på Kristus.

3.4 Att verka för Kristi kyrkas synliga enhet

Församlingens enhet är grundad i den evige Gudens enhet (Ef 4:1–6) och i Kristi kors (Ef 2:11–17). Eftersom Gud är en, ska också hans folk vara enat (Joh 17:21). Enheten är också förankrad i Jesu frälsningsverk: De synder som skiljer människor åt är försonade genom honom. Splittring mellan kristna är därför en skymf mot Jesu gärning på korset. Att inte vilja umgås med andra kristna är att leva mot evangeliets sanning (Gal 2:14).

Kristen enhet är inte likformighet. Det finns istället en mångfald i enheten, genom skillnader i tjänster (1 Kor 12:4–6), men också i åsikter av mindre betydelse (Rom 14). Även trons formuleringar och formerna för gudstjänstlivet kan skifta. Enheten har bara sin gräns där väsentliga delar av biblisk och historisk kristen tro står på spel (Gal 1:6–12). Enheten kan inte skapas av människor, men det är vårt ansvar att bevara och gestalta den grundläggande enheten som Anden gett. Det ska enligt den apostoliska uppmaningen ske med ivrig

FÖRSAMLINGSORDNING för Baptistförsamlingen Korskyrkan i Uppsala

ansträngning (Ef 4:3). Enhetssträvanden är ständigt aktuellt både i församlingen och mellan församlingar.

Baptistförsamlingen Korskyrkan i Uppsala samarbetar i Evangeliska Frikyrkan och dess regionala organ Kristen Samverkan Mellansverige. Församlingen känner och vill också uttrycka sin samhörighet med den övriga kristenheten. Detta sker genom att Korskyrkan samarbetar och låter sig representeras i olika lokala och regionala ekumeniska organ, för att tillsammans med andra arbeta för församlingens synliga enhet och förverkliga det gemensamma uppdraget.

4. Församlingens kraftkällor

För att fullgöra sin kallelse använder församlingen de andliga resurser som står till hennes förfogande.

4.1 Guds ord

Gud har tagit initiativet att uppenbara sig för människan (Hebr 1:1f). Församlingens kännedom om den personlige Guden kommer genom Bibeln. Kristus, det inkarnerade Ordet, är känd hos oss genom det skrivna Ordet (Joh 1:1–3, 14). Bibelns auktoritet uppstår ur det faktum att den förmedlar Guds uppenbarelse i Kristus. Kristus själv har bekräftat Bibelns auktoritet. Tro på Bibeln är därför ett tecken på lydnad mot Kristus. Den kristna församlingen närmar sig Bibeln i trons Ande. Frälsningen är alltid beroende av ett svar på evangeliet som är Bibelns centrum.

Guds auktoritativa uppenbarelse i Bibeln är inspirerad av den helige Ande (2 Tim 3:16–17). De mänskliga författarnas ord är samtidigt Guds Ords. Bibeln är Guds skapelse utan fel i allt som den påstår och det enda ofelbara rättesnöret för tro och liv. Den är yttersta norm, överordnad traditionen, förnuftet och erfarenheten, i alla frågor som gäller tro och liv. Bibeln är därför församlingens grund.

Bibeln leder rätt i sin undervisning (Ps 119:105). Tolkad i sitt historiska sammanhang, i enlighet med sitt syfte och under Andens upplysning är Bibeln trovärdig i allt som den lär. Ingen mänsklig tolkning av Bibeln kan däremot gälla som ofelbar. Förståelse av Bibeln skapas främst genom församlingens trohet till Guds Ord. Kunskap om församlingens omgivande kultur är avgörande för att kommunicera Guds Ord rätt till samtiden. Uppenbarelsen måste bli förstådd.

4.2 Dopet

Dopet är en gåva, en del av evangeliet och en av de heliga handlingar som församlingen förvaltar på Herrens befallning och som människan får ta emot i tro (Matt 28:19–20). Därför har det en central plats i såväl förkunnelse som praxis.

Dopet hör samman med Kristi frälsningsgärning, hans liv, död och uppståndelse (Rom 6:3–11). Det är ett tecken på att vi genom tron på Jesus är delaktiga i försoningens nåd och uppståndelsens kraft till ett nytt liv. Dopet är människans svar på Guds kallelse till omvändelse och ett nytt liv (Apg 2:38). I dopet förenas människan med Jesus Kristus i hans död och uppståndelse. I dopet bekänner människan Jesus som Herre och där möter Herren människan med sin förlåtelse och nåd (1 Petr 3:21–22). Dopet uttrycker därför en djup gemenskap med Kristus (Gal 3:26–29).

Församlingen praktiserar dop genom nedsänkning efter personlig bekännelse om tro på Jesus Kristus.^{III}

4.3 Nattvarden

När församlingen firar nattvard aktualiseras Jesu Kristi försoningsoffer för vår skull. Den uttrycker vår delaktighet i Jesus Kristus och försäkrar att vi genom tron på honom har syndernas förlåtelse, gemenskap och hopp (1 Kor 10:16–17). Vi tror att Kristus ger sig själv till oss när vi i tro tar emot brödet och vinet. Vi kommer till Herrens bord för att det andliga livet ska förnyas, den kristna gemenskapen fördjupas och det kristna hoppet proklamerar (Apg 2:46).

Till nattvarden inbjuds alla som tillhör Jesus Kristus och vill leva i gemenskap med honom. Omvändelse och syndabekännelse öppnar alltid vägen till förnyad delaktighet i nattvarden mening (1 Kor 11:27–28).

4.4 Den heliga Andens verk och gåvor

Genom Guds ande har denna värld kommit till (1 Mos 1:2) och genom sin Ande förnyar Gud ständigt skapelsen och är nära oss (Ps 104:30). Genom samma Ande är den uppståndne Kristus hos oss idag (Joh 14:16–20).

Andens tjänst i gudomen är att ständigt ge människan en erfarenhet av nåd. En karismatisk erfarenhet är därmed en erfarenhet av den helige Ande. Det är ett medvetet möte med den kärlekens Gud som är här och nu (Rom 5:5).

FÖRSAMLINGSORDNING för Baptistförsamlingen Korskyrkan i Uppsala

Församlingens kallelse att vara Guds folk i världen förverkligas genom att Anden leder sitt folk och utrustar och sänder de troende till olika uppdrag (1 Petr 2:10f, Apg 1:5–8).

Församlingens synliga strukturering som Kristi kropp sker i och genom Anden. Herren ger olika sorters gåvor åt alla kristna för att vi ska bli en enhet i mångfald och för att bygga upp församlingen, så att den växer både internt och externt (1 Kor 12, Rom 12:4–8).

4.5 Förlåtelsen

Bibeln lär att om vi bekänner våra synder är Gud trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet (1 Joh 1:9).

Inför en själavårdare kan man i avskildhet bekänna synd som man har begått och därigenom få tillsägelse^{IV} om Guds förlåtelse. Vilken kristen som helst värd förtroende kan ta emot beaktelsen, men det är viktigt att veta att en person som inte är avskild till församlingstjänst^V inte har tystnadsplikt. Biblisk grund för denna praktik finns bland annat i Jesu ord till lärjungarna: "Om ni förlåter någon hans synder, så är de förlåtna" (Joh 20:23) och i den apostoliska uppmaningen att bekänna synderna för varandra (Jak 5:15–16).

5. Församlingstillhörighet

Medlemskapet i församlingen har sin grund i en personlig tro på Jesus Kristus som Herre och Frälsare samt dop i Faderns, Sonens och den heliga Andens namn. Medlemskapets mening är ett liv i Kristi efterföljd och en överlåtelse till församlingens gemenskap och uppdrag i världen.

5.1 Vägen till medlemskap

Att bli kristen är ett skeende som innefattar både andliga erfarenheter och lärande (Gal 6:6). De vanligaste formerna för detta är via barn- och ungdomsgrupper, Alpha och andra upptäckargrupper, konfirmation, personligt vittnesbörd och särskilda dopgrupper. Genom detta uttrycker personen en tillhörighet till församlingen, som syftar fram till beaktelse, dop och medlemskap. Detta är början på ett livslångt lärande.

Förutsättning för att bli medlem är att man bekänner sin tro på Jesus Kristus som Herre och Frälsare och är döpt. Församlingen välkomnar även medlemmar som är döpta i annan kristen tradition än baptistisk. Detta upphäver inte församlingens egen identitet som baptistisk men är ett uttryck för att församlingen respekterar andras väg till dop och församlingstillhörighet.

5.2 Medlemskapsärenden

Församlingsledarna har huvudansvaret för ärenden kring medlemskap. Den som vill bli medlem i församlingen genom flytt från annan församling eller genom dopintyg ska anmäla detta till pastor eller annan församlingsledare, som genom samtal klargör församlingsgemenskapens innebörd och presenterar församlingsordningen. Dessutom erbjuds kursen "Steg in i församlingen". Församlingsledarna bereder ärendet om medlemskap varefter församlingsmötet beslutar om medlemskap. Därefter hälsas den nye medlemmen välkommen i ett församlingsmöte eller i en gudstjänst.

Person som blir döpt i Korskyrkan i Uppsala får i samband med dopet information om församlingsgemenskapens innebörd och församlingsordningen, samt erbjuds kursen "Steg in i församlingen". Den som blir döpt erbjuds medlemskap direkt, och kan om medlemskap önskas välkomnas in i församlingen i samband med dopet. I församlingsmöte informeras om detta och det förs till protokollet.

5.3 Medlemsomsorg

Församlingsledarna har ett särskilt ansvar för omsorgen om dem som är medlemmar i församlingen. Men denna omsorg förutsätter alla medlemmars ömsesidiga tjänst och ansvar för varandra (Ef 4:16, Hebr 12:15). Församlingsledarna ska aktivt hålla kontakt med medlemmarna, särskilt dem som av en eller annan anledning inte deltar i gudstjänst- och vardagsgemenskap i församlingen.

Medlemskap i församlingen fördjupas genom att man ger och tar emot praktisk hjälp att växa och mogna som människa och kristen. Det är särskilt viktigt att uppmärksamma och möta de mänskliga behov som uppstår vid kriser, ohälsa, arbetsbelastning, ensamhet och förändringar av olika slag.

Omsorg om varandra innefattar också etisk och moralisk vägledning. Genom att medlemmarna håller igång ett levande samtal om vad som rätt och fel, byggs ett moraliskt medvetande upp i församlingen.

När någon medlem med vett och vilja lever i synd eller förkunnar falsk lära har församlingen ett ansvar att ge personlig vägledning som syftar till omvändelse och upprättelse. Ordningen som anges i Matt 18:15–18 är ett grundmönster för hur processen kan gå till för att vinna tillbaka den som lever orätt eller förkunnar andra frälsningsvägar.

Grundprincipen för alla former av omsorg om medlemmarna i församlingen är sanning och kärlek i förening.

5.4 Upphörande av medlemskap

Medlemskap kan upphöra genom att medlemmen flyttar till annan församling, begär utträde ur församlingen eller blir utesluten. Ärenden som gäller uteslutning bereds av församlingsledare och beslutas av församlingens möte.

6. Församlingens organisation

Baptistförsamlingen Korskyrkan i Uppsala har valt en modifierad form av föreningsmodellen inom svensk tradition som organisationsform. Det innebär att församlingen som juridisk person är en ideell förening i samhället och att den gängse föreningsstrukturen har kompletterats med tjänster och organ som svarar mot församlingens identitet som Kristi kropp. Genom stadgar, regelbundna församlingens möten, styrelse och föreståndare i en församlingsledargrupp eftersträvar vi allas fulla delaktighet i beslut och ansvar. Vi vill tillämpa föreningsmodellen på ett gemenskapsorienterat, personligt och kollegialt sätt.^{VI}

6.1 Organisationsstruktur

Denna församlingsordning är kompletterad med antagna församlingsstadgar som i detalj reglerar församlingens yttre former och organisation. Strukturen i dessa stadgar framgår av följande organisationsmönster:

6.2 Ledarskap

Jesus Kristus är församlingens ende Herre. Varje form av mänsklig ledning och beslutsfattande ska ytterst vara ett uttryck för Kristi herravälde och bedömas utifrån detta. Därför är tjänandet och kärleken de grundläggande principerna för allt ledarskap i församlingen. Det är i kärleken, tjänandet, det personliga föredömet och trohet mot Guds ord som varje ledarskap i församlingen hämtar sin auktoritet.

Sammansättningen av ledarskapet i församlingen ska i möjligaste mån avspegla församlingens sammansättning, liv och uppgifter. De yttre ramarna för församlingens ledarskap är reglerat i stadgar. I denna församlingsordning beskrivs ledarskapets kategorier, inriktning och mål.

FÖRSAMLINGSORDNING för Baptistförsamlingen Korskyrkan i Uppsala

Församlingsledare och styrelse ska agera i enlighet med församlingsordning och stadgar.

6.2.1 Församlingsmötet

Församlingsmötet är församlingens samtalsforum och högsta beslutande organ. Det uttrycker allas möjlighet till inflytande och medansvar i ordnade former (1 Kor 14, Apg 15). Församlingen söker vägar att fördjupa denna delaktighet, så att församlingsmötet är något mer än gängse föreningsdemokrati. Det är att praktisera ett öppet samtal där målet är – med Bibelns ord – att komma överens. Vår övertygelse är att Guds Ande är närvarande i, med och under ett församlingsmöte och på så sätt leder församlingen. Formalia kring församlingsmöten regleras i församlingens stadgar.

6.2.2 Församlingsledarna

Församlingsledarna, utsedda av församlingen, avskiljs för sin tjänst genom handpåläggning och bön. I samband med avskiljningen avger församlingsledarna löfte om tystnadsplikt för det som anförtros under bikt och i enskild själavård. Deras ledarskap vakar över församlingens helhet; dess liv, teologi och utveckling. Det är ett pastoralt ledarskap med uppgift att samla och bygga upp Kristi kropp genom bön, bibelundervisning, själavård, gudstjänst och mission (Apg 20:28, 1 Petr 5:2-3). Församlingens föreståndare är ordförande för församlingsledarna där också övriga anställda pastorer ingår.

6.2.3 Styrelsen

Styrelsen är utsedd av församlingen och är juridiskt ansvarig för verksamheten. Styrelsen hanterar frågor så som fastighet, ekonomi med budgetarbete och redovisning, personalfrågor samt verksamhetens praktiska genomförande. (1 Kor 12:28, Apg 6:2-5).

Ärenden som gäller frågor kring kallelse av pastor, eller fråga av större ekonomiskt vikt eller på annat sätt avgörande för församlingen skall gemensamt beredas av styrelsen och församlingsledarna.

6.2.4 Råd

För olika arbetsgrenar inom församlingen kan det finnas särskilda råd som ansvarar för verksamheten. Råd relaterar, beroende på uppdrag, till styrelse och/eller församlingsledare. Genomförande av projekt och arrangemang kan också delegeras till arbetsgrupper av olika slag.

FÖRSAMLINGSORDNING
för Baptistförsamlingen Korskyrkan i Uppsala

6.3 Församlingsanställda

Anställningsfrågor bereds av styrelsen och församlingsledarna gemensamt och beslut fattas av församlingen i församlingsmöte. Vid anställning av pastoralt ledarskap bör samråd ske med Evangeliska Frikyrkans rådgivande grupp. Anställnings- och personalfrågor regleras av gällande kollektivavtal.

Anställd personal har rätt att närvara och yttra sig i de råd och arbetsgrupper som är relaterade till tjänsten.

7. Ändring i församlingsordningen

Förslag om ändring i församlingsordningen ska lämnas till församlingsledarna och styrelsen minst två månader före årsmötet. Församlingsledarna och styrelsen ska överlämna förslaget till församlingen med ett gemensamt utlåtande.

För att ändra i församlingsordningen krävs att minst två tredjedelar av de röstande vid två på varandra följande församlingsmöten, varav ett årsmöte, röstar för ändringen. Mellan dessa möten ska minst en månad ha förflutit.

Vart sjunde år bör församlingsledarna och styrelsen se över och utvärdera församlingsordningen och överlämna förslag på förändringar till församlingen.

Församlingsordningen antagen av församlingen vid årsmötet den 2025-03-22 samt vid församlingsmötet 2025-04-27

Noter

I En församlingsordning visar församlingens inre och yttre strukturer utifrån dess identitet och uppdrag. Genom detta dokument berättar församlingen för sig själv och för andra varför det ska finnas något som kallas församling och vad det innebär. Kyrkohistorien är full av exempel på hur församlingar och kyrkosamfund tid efter annat försökt förklara vad man funnit viktigt genom att skriva en församlingsordning. En församlingsordning uttrycker kortfattat hur församlingen förstår Bibelns budskap och vill tillämpa den i sitt gemensamma liv. Därför är det viktigt att förslaget blir föremål för samtal, studium och bearbetning i hela församlingen.

II Medlemmar som på grund av sjukdom eller andra svårigheter inte kan delta i församlingens gudstjänster och gemenskapsgrupper ska få besök och erbjudas nattvard.

III Dopformen bör anpassas vid funktionshinder, sjukdom eller om annat skäl föreligger. Då kan sittande ställning i dopkällan eller begjutning vara lämpligare dopsätt. Dopets kraft ligger inte i mängden vatten eller sättet utan i dess förbindelse med Jesus Kristus (1 Petr 3:21–22).

IV Med tillsägelse i en själavårdssituation menas att den som själavårdar tillsäger, delger/förmedlar, syndernas förlåtelse.

FÖRSAMLINGSORDNING för Baptistförsamlingen Korskyrkan i Uppsala

V Se punkten 6.2.2 om vem som i församlingen som har tystnadsplikt

VI Föreningsmodellen har som strukturerande faktorer stadgar, församlingsmöte och styrelse. I stadgarna framgår det övergripande syftet med organisationen och detaljerna i tillämpningen av föreningsmodellen. Föreningsmodellen kan kompletteras. Vanligtvis har församlingen också en föreståndare och ett pastoralt kollegium som strukturerande faktorer.